

fattelse i almindelighed i folks slægtsmæssige identitet.

Udvalget har derfor fundet, at personer, der har en familiemæssig tilknytning, – på samme måde som det er tilfældet for efternavn – kan have en berettiget interesse i gennem deres mellemnavn at kunne udtrykke, at de tilhører en fælles slægt. En sådan interesse kan ikke antages at være begrænset til en snævrere kreds af personer, end tilfældet er for efternavne.

Udvalget har endvidere fundet, at det bør tilstræbes, at der kommer til at gælde så ens regler som muligt for mellem- og efternavne.

Udvalget har derfor fundet, at det bør være muligt at tage et mellemnavn på grundlag af en familiemæssig tilknytning, der svarer til, hvad der er tilstrækkelig til at tage et efternavn. Som nævnt under pkt. 2.5. foreslår udvalget, at det skal være muligt at tage en forælders, bedsteforælders, oldeforælders eller tipoldeforælders efternavn. Udvalget foreslår derfor, at det også skal være muligt at tage de pågældendes mellemnavne.

Dermed vil der ikke længere være behov for en regel om, at det skal være muligt at tage en helsøskendes mellemnavn tillagt ved navngivning, da en ansøger vil være berettiget til at få det samme mellemnavn, som den pågældendes bror eller søster har fået ved navngivning.

Udvalget har fundet, at det endvidere som hidtil bør være muligt at tage et mellemnavn, som man tidligere har båret, og et mellemnavn, som man er berettiget til at tage som efternavn, ligesom det efter samtykke fra den pågældende efter udvalgets opfattelse bør være muligt at tage en sted- eller plejeforælders mellemnavn.

Om forståelsen af begrebet stedforældre henvises til pkt. 2.4.

Om udvalgets overvejelser henvises i øvrigt til betænkningen, side 169 ff.

3.1.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders overvejelser

Af de grunde, som er anført af Navnelovsudvalget, kan Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders tilslutte sig udvalgets forslag om, at adgangen til at tage et mellemnavn på grundlag af slægtsmæssig tilknytning bør svare til adgangen til at tage et efternavn ved slægtsmæssig tilknytning, således at det herefter bl.a. som noget nyt bliver muligt at tage en olde- eller tipoldeforælders mellemnavn.

For så vidt angår adgangen til at tage helsøskendes mellemnavne er det dog Ministeriet for Familie- og

Forbrugeranliggenders opfattelse, at der vil være enkelte tilfælde, hvor en person ikke efter lovforslaget vil kunne tage sin søskendes mellemnavn. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvor en af flere søskende bærer et beskyttet efternavn som mellemnavn uden at have slægtsmæssig tilknytning til navnet. Dette kan være tilfældet for personer født før 1. januar 1962, idet man før denne dato frit kunne tage alle navne som mellemnavne, hvorfor nogle familier gav deres børn et forbeholdt efternavn som mellemnavn uden at have nogen form for slægtsmæssig tilknytning til navnet. Har en familie således ikke givet samtlige søskende det samme mellemnavn, eksempelvis fordi børnene er født henholdsvis før og efter den 1. januar 1962, vil den eller de søskende, der ikke har fået navnet, efter lovforslaget ikke kunne få dette, hvis navnet efter loven er et beskyttet navn, dvs., hvis det bæres af færre end 1.000 personer, eller hvis navnet kan forveksles hermed.

Da der alene vil være tale om enkelte tilfælde, idet disse personer må antages at have levet uden det samme mellemnavn i mange år (siden omkring 1960), og da disse personer i mange år har haft mulighed for at erhverve samme mellemnavn, finder Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggenders ikke, at der bør medtages en særlig bestemmelse om søskende.

Der henvises til den foreslåede § 11 og bemærkningerne hertil.

3.2. Adgang til at tage en ægtefælles eller fast samlevers mellem- eller efternavn som mellemnavn

3.2.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelov er det ikke muligt at tage en ægtefælles mellemnavn som mellemnavn. Det samme gælder en ægtefælles efternavn. Hvis den ene ægtefælle har mulighed for at tage sit mellemnavn som efternavn, kan ægtefællerne dog tage dette som fælles efternavn.

Efter § 5, stk. 8, i Lov om Det Centrale Personregister kan indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om registrering af adresseringsmellemnavn umiddelbart foran personens efternavn i adresseringsnavnet. Bemyndigelsen er udmøntet i § 5 i bekendtgørelse nr. 842 af 13. oktober 2003. Efter denne bestemmelse er det – hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt – muligt at anvende følgende navne som adresseringsmellemnavn: a) nuværende ægtefælles eget efternavn, b) nuværende ægtefælles mellemnavn, hvis anmelderen og den nuværende ægtefælle begge bærer nuværende ægtefælles efternavn c) et giftenavn anmelderen tidligere har ført eller d) anmelderens eget efternavn.